

Є. В. Савельєва

головний бібліограф Наукової бібліотеки ОНУ

**БІБЛІОТЕКА ПРОФЕСОРА Б. О. ЛУПАНОВА У ФОНДАХ НАУКОВОЇ
БІБЛІОТЕКИ ОДЕСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

Бібліотека професора Б. О. Лупанова надійшла до фондів Наукової бібліотеки Одеського університету у 1960 р., після смерті її власника.

Разом із книжками до бібліотеки потрапив і його невеличкий архів: автобіографія, послужний список і інші документи, які були потрібні для влаштування на роботу, його наукові праці, які, за винятком двох, лишилися у рукописах.

Борис Олександрович Лупанов (1887-1959) народився в Ізмаїлі в родині потомственного дворянина Олександра Григоровича Лупанова. Його мати — Ганна Логіновна, дочка Ізмаїльського священника Колиновського.

У 1906 р. Б. О. Лупанов закінчив гімназію в Болграді, а у 1910 р. — курс словесного відділення історико-філологічного факультету Новоросійського університету з дипломом першого ступеня.

Викладацьку діяльність розпочав у середніх учбових закладах Одеси (гімназіях), а потім — у вищих учбових закладах: Одесько-

му університеті, консерваторії, медичному, педагогічному, сільсько-господарському інститутах, у технікумі загальної і прикладної хімії. У ті роки викладачам дозволялося працювати за сумісництвом.

Викладав він російську мову і літературу, зарубіжну літературу, історію, педагогіку, латинську мову, романо-германські мови. Іноді свої курси лекцій Б. О. Лупанов читав українською мовою. З іноземних мов Б. О. Лупанов володів німецькою, французькою, італійською, грецькою, польською, латинською, вивчав іспанську і санскрит.

З 1931 р. Лупанов — доцент кафедри всесвітньої літератури ІНО. З 1932 р. — завідувач кафедри мови в Одеському медичному інституті. З 1936 р. з моменту відкриття Одеського державного педагогічного інституту іноземних мов Б. О. Лупанов (з 1934 р. — професор) завідує в ньому кафедрою романської філології. З 1940 р. — заступник директора з наукової і учбової роботи цього інституту.

У період окупації викладав латинську мову в медичному інституті. З 1945 до 1947 р. працює в ОДУ, але, у зв'язку із забороною праці за сумісництвом, залишає університет і працює тільки в медичному інституті.

Батько Бориса Олександровича помер у 1921 р., мати — в 1939. Сім'ї він не мав, все життя прожив самотньо. Остання одеська адреса Б. О. Лупанова — вул. Островидова (Новосельського), буд. 51, кв. 12.

Весь час і сили віддавав він своїй праці, всі гроші витрачав на книжки. Бібліотека вченого дає можливість дізнатися про його наукові інтереси. У ній є все необхідне для вивчення тих дисциплін, які він викладав. Вона містить 1491 назву книг, 27831 одиницю, дванадцятьма мовами.

Художня література представлена повними зібраннями творів вітчизняних і зарубіжних класиків, причому зарубіжні письменники є і мовою оригіналу, і в кращих російських перекладах. Значна частина фонду — підручники з грецької, латинської та інших європейських мов (108 одиниць). Багато мовних і тлумачних словників (25 одиниць). Є енциклопедичний словник Брокгауза і Єфрона. Широко представлені книги з літературознавства, в тому числі — українського (всього 566 найменувань).

У фонді Б. О. Лупанова багато книг з історії античності, середніх

віків, вітчизняної, західноєвропейської. У цілому, його книжкова колекція, в якій немає якихось особливо рідкісних видань, є прекрасно підбраною бібліотекою вченого-філолога.

Наукові праці самого професора Б. О. Лупанова лишилися в рукописах. Вони надруковані на машинці або написані чітким красивим почерком. Усе це переплетено у два великих зошити. Назвемо основні з його праць. Це “Из прошлого романских языков: Исторические очерки некоторых фонетических явлений романских языков” (Одесса, 1944. — 127 с.), “Л. Н. Толстой об искусстве”, “Литературная деятельность митрополита Иоанна И”, “До- шекспировский Гамлет”, “Алессандро Мандзони”.

Іменний фонд професора Б. О. Лупанова і його рукописна спадщина представляють безсумнівний інтерес для вчених, викладачів і студентів-філологів і істориків найширшого профілю.